

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Navigatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

affici voluptatibus, quæ unicuique, dum viveret, placuissent. Addunt & Aram Olympiæ, quam alii
 tes huiusmodi numquam infestant. Idem sacri sunt apud Britannos, non enim Milvium iis oc-
 cidere licebat.

NAVIGATIO. CAP. XL.

Sunt qui navigationem, sunt qui gubernandi rationem ex Milvii volantis hieroglyphico significa-
 ri tradant, propterea quod multorum sit opinio, ait Plinius, didicisse homines ex Milvii temonem
 navibus immittere, quippe cum observassent Milvium cauda modo hac, modo illac flexa, vice clivi
 volatus sui cursum dirigere, natura scilicet in liquido cælo monstrante, quid opus factu esset in hu-
 mido profundo.

JOHANNIS PIERII VALERIANI HIEROGLYPHICORUM

LIRER XVIII.

DE IIS QUÆ PER VULTUREM SIGNIFICANTUR.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

AD CORNELIUM MUSÆUM PRÆSULEM BITONTINUM.

Interrogasti me, Præsul bononitissime, quam illa sit Vultur mea, quam libri edis, Germani
 quidam ex Horo Niliaco à me Latinam factam divulgant. Sedenim scias me olim Romæ do-
 disse eam videndam clarissimo Alberto Pio, Corporum Principi eruditissimo, verum ex ejus scri-
 ptis, una cum aliquot aliis hujus nota scriptis à nescio quo laborum alienorum suppressore abla-
 tam, & in Germaniam asportatam. Cujus facti indicium est, quod docti quidam viri, cum opusculum idle-
 gissent, Hori esse arbitrati, scriptis prodidere, Horum Apollinem de sacris Ægyptiorum literis à Ioan. Pe-
 tro Valeriano Latinum factum. Ioannis autem Petri mihi est peculiare nomen (cur enim id inscribitur)
 priusquam M. Ant. Sabellicus præceptor meus, id Venetijs in Pierium immutasset. Sed Horum Apollinæ
 me non est conversus, frequenter vero in scriptis huiusmodi citatus: argumenti enim huius alios etiam
 auctores, eosque multos habui. Utcumque, ea deperditæ lucubratione, alteram reparavi: ablati enim
 illius reliquis archetypi toto pluteo dissipatis, hanc priori illi non abstmilem informavi, quam tibi dono do-
 rem, qui aliquid ex hoc meo argumento lecturum te libenter significasti: quod quidem summa tua erit
 me humanitati potius, quam ulli studiorum meorum merito attribuerem, & tamen in iis aliquid
 est, unde huiusmodi lucubrationes tibi fors minime displicentur mibi confingam: siquidem ego li-
 bentissime, hinc occasione qualibet arrepta, ut hac parte videre poteris, ad nostræ pietatis doctrinam, divi-
 narumque literarum interpretes me conferre soleo. Ex iis vero tam multa excerpsti, ut proferri valeam,
 aut horem alium neminem meo huic argumento, quod multis jam commentariis auctum est, plura suppedita-
 tasse. Neque ego umquam impurum nonnullorum ingenium approbavi, qui dum poliores haberi vul-
 lunt, sacras nostrorum literas, utpote squallorem, quod unum obijciunt, quandam præ se ferentes, attinge-
 re pertimescunt: sed enim in ea semper sententia fui, nullam esse lectionem qua plus afferre possit erudi-
 tionis, quam sanctorum hominum, qui divina tractant, institutiones. Nam si artium fere omnium, libe-
 raliū finis denique est, ut veram edocti rationem, bene honesteque vivere adlaboremus, fator me, quan-
 tulumcumque hoc studiorum genere assequi licuit, non plura, neque admirabiliora ex quibusvis discipuli-
 narum quarumcumque magistris exhausisse, quam ex mysteriorum, qua ad pietatem nostram faciunt,
 interpretibus: sive rerum naturam, sive morum sinceritatem, sive que ad veritatem, & Dei Opt. Max.
 cognitionem pertinent, inspeximus. Sed ego imprudens, qui hac tibi commemorem, qui tamdiu, tam
 diligens.